

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXIX. Frequenter D. Augustinus ad cælestem patriam animo ardenti
suspirat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

sponsa sponso tanto conglutinatur mentis ardore, ut præ magnitudine amoris nullâ perfrui valeat requie, cari sui absentiam non sine magno mœrore ferens; quâ ergo dilectione, quo studio, quo feruore anima quam desponsasti tibi fide & miserationibus, debet diligere te verum Deum & pulcherrimum sponsum, qui nos sic amasti & saluasti, qui pro nobis tanta & talia fecisti?

CAPVT XXIX.

Frequenter D. Augustinus ad cœlestem patriam animo ardenti suspirat.

QVAM autem ad cœlestem patriam ardentem aspiraret, ex his verbis Lector collige: O domus Dei luminosa & speciosa, ad societatem beatitudinis tuæ desiderat pervenire anima mea, ubi Deus facie ad faciem cernitur, & hoc vitæ cibo mens sine defectu satiatur. Quantum plus valeo tecum considerare, tanto plus amore tui lingueo, vehementi desiderio tuique dulci memoriâ admodum delector. Libet itaque, libet in te oculos cordis attollere, libet de te loqui, de te audire, de te scribere, de te conferre, de tuâ beatitudine & gloriâ quotidie legere, & lecta sæpius sub corde reuoluere: ut vel sic possim ab huius peritura vitæ ardoribus, periculis, & sudoribus, sub tuæ vitalis auræ dulci refrigerio trans-

Meditat.
c. 20. & 22.

transire, & transiens in sinu tuo fessum caput dormiturus vel paululum declinare. *Tanta enim illius beatitudo, ut si non liceret amplius in eâ manere, quàm unius diei morâ; propter hoc solum innumerabiles huius vitæ anni pleni deliciis & circumfluentiâ bonorum omnium meritò contemnerentur. Non enim falso aut pravo affectu dictum est, Melior est dies una in atris tuis super millia, & oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ preparavit Deus diligentibus se.* Hanc in rem adferunt Epistolam decimanoctauam Appendicis ad Cyrillum, in quâ refertur, cum de cælestis gloriæ felicitate D. Hieronymum interrogare vellet, iamque salutationis exordium fecisset; repente lumen ineffabile sub Cōpletorij tempus, cellulam viri sancti impleffe. Quâ re visa Augustinus mirabatur, nescius iam tum seruo fideli, vitâ functo, præmium in cælis immortale datum esse. Itaque alternantibus se in eo cogitationibus, ac dubitantibus quid hoc esset, de luce vox hæc emissa fuit: Augustine, Augustine, quid quæris? putasne breui vasculo immittere totum mare? breui includere pugillo totum terrarum orbem? Citiùs hæc præstiteris, quàm gaudiorum & gloriæ, quibus Beatorum animæ sine fine potiuntur, vel minimam intellexe-

ris

Psal 83.
Isa. 64. &
1. Cor. 2.

Solet citari
sub nu. 205
Epistolæ
diui P. Au-
gustini.

ris partem, nisi, sicut egomet, experiētiā doctus fueris. Quæ licet verissimè de cælesti gloriâ, eiusque assiduo speculatore Augustino dicantur; minùs tamen verè ei quidam ascribunt hanc Epistolam, quando licet Cyrillum ante Hieronymum obiisse: nisi forsitan (quod quidam indicare videntur) sit alius quispiam cui S. Augustinus Epistolæ suæ inscriptionem fecerit. Porrò solidiora rei huius argumenta sunt, frequentia passim in eius operibus ad cælestem patriam suspiria, cohortationesque. Sic enim in sermone De verbis Domini: *Amemus vitam eternam. Non vobis placeat amor Babyloniæ. Ne obliuiscamini ciuitatem Ierusalem. Et si corpus adhuc in Babyloniâ teneatur, cor nostrum ad Ierusalem pramittatur; ibi semper gaudium, nulla mors, nulla ægritudo, &c. O si quotidie oporteret nos tormenta perferre, si ipsam gehennam longo tempore tolerare, vt Christum in gloriâ suâ videre possemus, & Sanctis eius sociari; nonne dignum esset pati omne quod iriste est, vt tanti boni tantæque gloriæ participes haberemus? Domine hîc ure, hîc seca, vt in aeternum parcas. Ibi sit mens, & hîc erit requies.* Percipiebat hinc inusitatam mentis dulcedinem, quæ omnem voluptatum affluentiam longè excedebat: sed recido, ait, in hæc (hu-

R
mana)

Serm. 64.
De verbis
Domini,
& Enar. in
Psal. 148.

Serm. 178.
De temp.

Li. 10. Cō-
fess. c. 40.
& lib. 11. c. 2

258 DE VITA D. AVGVSTINI
mana) arumnosis ponderibus, & resorbeor
solicis, & multum fleo, sed multum teneor.
Tantum consuetudinis sarcina degranat. Hic
esse valeo, nec volo; illic volo, nec valeo: mi-
ser utrobique.

CAPVT XXX.

Ob caussarum quotidianos concursus saepe
opera cepta interrumpere cogitur, &
nocte lucubrare.

PROIN haud falsò queritur, quòd vel
inuitus hisce animi deliciis carere de-
buerit, & voto suo remissiùs agere quadam
coactus fuerit, ob forèsiùm caussarum quo-
tidianos tumultus, quibus vsinueniebat ei,
vt operibus omnino diuersis animum disti-
neret; ac vni quidem vacaret interdium, al-
teri verò noctu, quando ab aliis occupatio-
nibus vndique irruentibus ei parcebatur,
& tempus silente diei strepitu, consulendo
Numini fiebat opportunius: longè aliter
namque (vt hoc per transennam hìc ad-
uertamus) Deus & homines interpellan-
tur. Regem enim noctu consulere, vel eius
fores intempestiue pulsare audet nemo; at
Regis regù ianuam omni tempore, quam-
uis nocte intempestâ, ferire licitum & con-
sultum est: quin ipsa pulsatio quò vehe-
mentior, tanto fit gratior. *Hoc enim amat*

*S. Augusti-
ni velut
furtina ad
Deum pre-
ces.*

ianua